

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/842

(2018. gada 30. maijs)

par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam apstiprināja saistošu mērķrādītāju līdz 2030. gadam visas ekonomikas mērogā panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju iekšējo samazinājumu vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, un minētais mērķrādītājs tika no jauna apstiprināts Eiropadomes 2016. gada 17. un 18. marta secinājumos.
- (2) Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos minēts, ka minētais mērķrādītājs, proti, vismaz par 40 % samazināt emisijas, Savienībai būtu jāsasniedz kopīgi un izmaksu ziņā pašā efektīvākajā veidā, samazinājumiem Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ("ES ETS"), kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK ⁽⁴⁾, sektoros un ETS neapvertajos sektoros līdz 2030. gadam sasniedzot attiecīgi 43 % un 30 % salīdzinājumā ar 2005. gadu un centienus sadalot pēc relatīvā IKP uz vienu iedzīvotāju. Lai panāktu šādus siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus, savs ieguldījums būtu jādod visām ekonomikas nozarēm un šajos centienos būtu jāiesaistās visām dalībvalstīm, līdzsvarojot taisnīguma un solidaritātes apsvērumus. Metodika valsts līmeņa samazināšanas mērķrādītāju noteikšanai attiecībā uz ETS neapvertajiem sektoriem ar visiem elementiem, ko piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 406/2009/EK ⁽⁵⁾, būtu jāturpina līdz 2030. gadam, centienu sadalē pamatojoties uz relatīvo iekšzemes kopproduktu (IKP) uz vienu iedzīvotāju. Visām dalībvalstīm būtu jāsniedz ieguldījums, lai 2030. gadā panāktu kopējo Savienības emisiju samazinājumu – sasniedzot mērķrādītājus 0 % līdz – 40 % apjomā salīdzinājumā ar 2005. gadu. To dalībvalstu valsts līmeņa mērķrādītājiem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir lielāks par Savienības vidējo rādītāju, būtu samērīgi jāpielāgo, lai taisnīgi un līdzsvaroti atspoguļotu izmaksu efektivitāti. Šādi siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai vajadzētu kāpināt efektivitāti un inovāciju Savienības ekonomikā un, konkrētāk, veicināt dažādus uzlabojumus, jo īpaši ēku sektorā, lauksaimniecībā, atkritumu apsaimniekošanā un transportā, ciktāl uz minētajām jomām attiecas šī regula.

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 103. lpp.

⁽²⁾ OV C 272, 17.8.2017., 36. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 14. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

- (3) Šī regula ir daļa no pasākumiem, ar kuriem īsteno Savienības devumu saskaņā ar Parīzes nolīgumu⁽¹⁾, kas pieņemts saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ("UNFCCC"). Parīzes nolīgumu Savienības vārdā noslēdza 2016. gada 5. oktobrī ar Padomes Lēmumu (ES) 2016/1841⁽²⁾. Savienības saistības panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus visas ekonomikas mērogā bija izklāstītas iecerētajā valsts noteiktajā devumā, ko 2015. gada 6. martā, sakarā ar Parīzes nolīgumu, Savienība un tās dalībvalstis iesniedza UNFCCC sekretariātam. Parīzes nolīgums stājās spēkā 2016. gada 4. novembrī, un tas aizstāj 1997. gada Kioto protokolā paredzēto pieeju, kas pēc 2020. gada vairs netiks turpināta.
- (4) Parīzes nolīgumā cita starpā ir izvirzīts ilgtermiņa mērķis, kas atbilst virszdevumam globālo temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiekies temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni. Parīzes nolīgumā ir uzsvērts arī, cik svarīgi ir pielāgoties klimata pārmaiņu nelabvēlīgai ietekmei un panākt, lai finanšu plūsmas atbilstu virzībai uz zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu un uz tādu attīstību, kas spēj pielāgoties klimata pārmaiņām. Parīzes nolīgumā ir arī pausts ierosinājums šā gadsimta otrajā pusē panākt līdzsvaru starp siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām pa avotiem un piesaisti piesaistītājos un pausts aicinājums līgumslēdzējām pusēm rīkoties tā, lai attiecīgā gadījumā saglabātu un uzlabotu siltumnīcefekta gāzu piesaistītājus un uzkrājsistēmas, tostarp arī mežus.
- (5) Eiropadome 2009. gada 29.–30. oktobra secinājumos atbalstīja Savienības mērķi, kas tika noteikts, ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) viedokli par emisiju samazinājumu, kas jāpanāk attīstītājām valstīm kā grupai, proti, līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu par 80–95 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.
- (6) Parīzes nolīguma līgumslēdzējām pusēm valsts noteiktajos devumos jāatspoguļo to iespējami augstākie mērķi un jāuzrāda laika gaitā panāktais progress. Turklāt Parīzes nolīguma līgumslēdzējām pusēm būtu jācenšas formulēt un izziņot ilgtermiņa zema siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeņa attīstības stratēģijas, ņemot vērā Parīzes nolīguma mērķus. Padomes 2017. gada 13. oktobra secinājumos atzīts, cik svarīgi Parīzes nolīguma īstenošanā ir ilgtermiņa mērķi un piecu gadu pārskatīšanas cikli, un uzsvērts, cik svarīgas ilgtermiņā ir zema siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeņa attīstības stratēģijas kā politikas instruments, ar ko izstrādā drošus virzienus un ilgtermiņa politikas izmaiņas, kas nepieciešamas, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus.
- (7) Pāreja uz tīru enerģiju nozīmē, ka jāmainās investīciju modeļiem un ka vajadzīgi attiecīgi stimuli visās politikas jomās. Viena no nozīmīgākajām Savienības prioritātēm ir noturīgas Enerģētikas savienības izveide, kas ļaus iedzīvotājus nodrošināt ar drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un cenas ziņā pieejamu enerģiju. Lai to panāktu, ar šo regulu ir jāturpina vērienīgā rīcība klimata politikas jomā un jāpanāk progress pārējās Enerģētikas savienības dimensijās, kā izklāstīts Komisijas 2015. gada 25. februāra paziņojumā "Pamatstratēģija spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tālredzīgu klimata pārmaiņu politiku".
- (8) Virkne Savienības pasākumu palielina dalībvalstu iespējas izpildīt saistības klimata jomā, un bez tiem būs ļoti sarežģīti panākt vajadzīgos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus šīs regulas aptvertajos sektoros. Minētie pasākumi ietver tiesību aktus par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm, CO₂ emisiju samazināšanu no autoceļiem paredzētiem transportlīdzekļiem, ēku energoefektivitāti, atjaunojamiem energoresursiem, energoefektivitāti un aprites ekonomiku, kā arī Savienības finansējuma instrumentus, kas domāti ar klimatu saistītām investīcijām.
- (9) Eiropadomes 2015. gada 19. un 20. marta secinājumos ir noteikts, ka Savienība ir apņēmusies izveidot Enerģētikas savienību ar tālredzīgu politiku klimata jomā, balstoties uz Komisijas pamatstratēģiju, kurā piecas dimensijas ir cieši saistītas un savstarpēji pastipriņošanas. Viena no minētās Enerģētikas savienības stratēģijas piecām dimensijām ir enerģijas pieprasījuma ierobežošana. Energoefektivitātes uzlabošana var ievērojami samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tā var dot labumu arī vides un veselības jomā, uzlabot enerģētisko drošību, samazināt enerģijas izmaksas mājsaimniecībām un uzņēmumiem, palīdzēt mazināt enerģētisko nabadzību un vairot darbavietas un kāpināt saimniecisko darbību visas ekonomikas mērogā. Pasākumi, ar kuriem veicina, ka ēkās, rūpniecībā un transportā tiek izmantots vairāk energotaupības tehnoloģiju, varētu būt izmaksu ziņā lietderīgs veids, kā palīdzēt dalībvalstīm sasniegt savus šajā regulā noteiktos mērķrādītājus.

⁽¹⁾ Parīzes nolīgums (OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.).

- (10) Ilgtspējīgas un inovatīvas prakses un tehnoloģiju attīstīšana un izvēršana var veicināt lauksaimniecības nozares nozīmi saistībā ar klimata pārmaiņu seku mazināšanu un pielāgošanos tām, jo īpaši samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un saglabājot un uzlabojot piesaistītājus un oglekļa uzkrājumus. Lai samazinātu lauksaimniecības nozares oglekļa un ekoloģiskās pēdas nospiedumu, vienlaikus saglabājot tās ražīgumu, atjaunošanās spēju un dzīvotspēju, ir svarīgi veicināt klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, kā arī palielināt pētniecības finansējumu, kas ļautu izstrādāt ilgtspējīgas un inovatīvas prakses un tehnoloģijas un veikt investīcijas šādās praksēs un tehnoloģijās.
- (11) Lauksaimniecības nozarei piemīt tieša un nozīmīga ietekme uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmām. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt saskaņotību starp šīs regulas mērķi un citiem Savienības politikas pasākumiem un mērķiem, piemēram, ar kopējo lauksaimniecības politiku un mērķiem, kas saistīti ar bioloģiskās daudzveidības stratēģiju, meža stratēģiju un aprites ekonomikas stratēģiju.
- (12) Transporta nozare veido gandrīz ceturtdaļu no Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju apmēra. Tādēļ ir svarīgi arī pēc 2020. gada transporta nozarē samazināt to siltumnīcefekta gāzu emisiju apmēru un riskus, kas saistīti ar atkarību no fosilajām degvielām, īstenojot visaptverošu pieeju attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas sekmēšanu un energoefektivitātes sekmēšanu transporta nozarē, elektrotransportu, pāreju uz citiem, ilgtspējīgākiem, pārvadājumu veidiem un ilgtspējīgiem atjaunojamiem energoresursiem transporta nozarē. Pāreju uz mazemisiju mobilitāti, kā daļu no plašākas pārejas uz drošu un ilgtspējīgu mazoglekļa ekonomiku, var atvieglot, ieviešot veicinošus nosacījumus un spēcīgus stimulus, kā arī ilgtermiņa stratēģijas, kas var veicināt investīcijas.
- (13) Savienības un valstu politikas un pasākumu ietekmi šīs regulas īstenošanā vajadzētu novērtēt saskaņā ar uzraudzības un ziņošanas pienākumiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 525/2013⁽¹⁾.
- (14) Neskarot budžeta iestāžu pilnvaras, integrēšanas metodiku, kas tika īstenota 2014.-2020. gada daudzgadu finanšu shēmas ietvaros, vajadzētu attiecīgā gadījumā turpināt un pilnveidot, lai, sākot no 2021. gada, risinātu problēmas un apmierinātu investīciju vajadzības, kas saistītas ar rīcību klimata politikas jomā. Savienības finansējumam vajadzētu būt saskanīgam ar mērķiem, kas paredzēti Savienības klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam, un Parīzes nolīgumā noteiktajiem ilgtermiņa mērķiem, lai nodrošinātu publiskā sektora līdzekļu lietderīgu izmantojumu. Komisijai vajadzētu sagatavot ziņojumu par to, kā Savienības finansējums, kas piešķirts no Savienības budžeta vai citādā veidā izriet no Savienības tiesību aktiem, ietekmē siltumnīcefekta gāzu emisijas nozarēs, uz ko attiecas šī regula vai Direktīva 2003/87/EK.
- (15) Šai regulai būtu jāaptver siltumnīcefekta gāzu emisijas no IPCC kategorijām enerģētika, "rūpnieciskie procesi un produktu izmantošana", "lauksaimniecība" un "atkritumi" un kas ir noteiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013, izņemot emisijas no darbībām, kas uzskaitītas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā.
- (16) Pašlaik valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatos un valstu un Savienības reģistros iekļautie dati nav pietiekami, lai dalībvalstu līmenī noteiktu Direktīvas 2003/87/EK neaptvertās civilās aviācijas CO₂ emisijas valsts līmenī. Pieņemot ziņošanas pienākumus, Savienībai nevajadzētu dalībvalstīm vai maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) uzlikt ar sasniedzamajiem mērķiem nesamērīgu slogu. Direktīvas 2003/87/EK neaptvertās lidojumu CO₂ emisijas veido tikai pavisam nelielu daļu no kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām, un izveidot ziņošanas sistēmu par šīm emisijām būtu pārāk apgrūtināsi, ņemot vērā, ka saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK jau ir spēkā esošas prasības nozarei plašākā mērogā. Tāpēc CO₂ emisijas no IPCC avota kategorijas "1.A.3.A civilā aviācija" šīs regulas kontekstā vajadzētu uzskatīt par tādām, kas vienādas ar nulli.
- (17) Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums, kas katrai dalībvalstij jāpanāk līdz 2030. gadam, būtu jānosaka, ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts šīs regulas aptverto pārbaudīto siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni 2005. gadā, neieskaitot verificētās siltumnīcefekta gāzu emisijas no iekārtām, kuras tika ekspluatētas 2005. gadā un kuras ES ETS tika iekļautas tikai pēc 2005. gada. Ikgadējie emisiju sadales apjomi laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam būtu jānosaka, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem un Komisijas pārbaudītajiem datiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

- (18) Pieeju, ar kuru tiek noteikti ikgadēji valstij saistoši ierobežojumi, kas noteikta Lēmumā Nr. 406/2009/EK, vajadzētu turpināt izmantot arī 2021.–2030. gadā. Paredzot noteikumus šajā regulā par to, kā katrai dalībvalstij noteikt ikgadējo emisiju sadales apjomu, būtu jāievēro tā pati metodoloģija, ko izmanto attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurām saskaņā ar minēto lēmumu ir negatīvs ierobežojums, bet trajektorijas aprēķina izejas punkts ir vai nu piecas divpadsmitās daļas no laika sprīža starp 2019. un 2020. gadu, vai arī 2020. gads vidējā siltumnīcefekta gāzu emisijas līmenī 2016.–2018. gadā, bet trajektorijas beigu punkts būtu 2030. gads katrai dalībvalstij noteiktā ierobežojuma līmenī. Lai nodrošinātu pienācīgu ieguldījumu Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāju sasniegšanā 2021.–2030. gada periodā, trajektorijas izejas datums katrai dalībvalstij būtu jānosaka atkarībā no tā, kurā no minētajiem datumiem aprēķina rezultātā sanāk mazāks sadales apjoms. Būtu jāparedz, ka 2021. gadā ikgadējais emisiju sadales apjoms tiks pielāgots tām dalībvalstīm, kam vienlaikus ir pozitīvs ierobežojums saskaņā ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK un pieaugošs ikgadējais emisiju sadales apjoms laikā no 2017. līdz 2020. gadam, kas noteikts saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2013/162/ES⁽¹⁾ un Komisijas Īstenošanas lēmumu 2013/634/ES⁽²⁾, tādējādi atspoguļojot šo dalībvalstu iespējas šajos gados palielināt siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Vajadzētu paredzēt papildu pielāgojumu dažām dalībvalstīm, ņemot vērā šo dalībvalstu īpašo situāciju, proti, tām ir gan pozitīvs ierobežojums saskaņā ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK, gan vai nu zemākās siltumnīcefekta gāzu emisijas uz vienu iedzīvotāju saskaņā ar minēto lēmumu, vai arī zemākais siltumnīcefekta gāzu emisiju īpatsvars no tādiem sektoriem, uz kuriem minētais lēmums neattiecas, salīdzinājumā ar to kopīgo siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu. Šim papildu pielāgojumam vajadzētu aptvert vienīgi daļu no siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas jāpanāk laikposmā no 2021. līdz 2029. gadam, lai saglabātu stimulus papildu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem un lai neietekmētu 2030. gada mērķrādītāja sasniegšanu, ņemot vērā citu šajā regulā paredzēto pielāgojumu un elastības iespēju izmantošanu.

- (19) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas to noteikumu īstenošanai, ar kuriem nosaka dalībvalstu ikgadējo emisiju sadales apjomu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽³⁾.
- (20) Eiropadome savos 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos norādīja, ka esošo elastības instrumentu pieejamība un izmantošana ETS neaptvertajos sektoros būtu ievērojami jāuzlabo, lai nodrošinātu Savienības kopīgo centienu izmaksu lietderību un konvergenci attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu uz vienu iedzīvotāju līdz 2030. gadam. Lai kopējie samazinājumi tiktu panākti ar pēc iespējas lielāku izmaksu lietderību, dalībvalstīm vajadzētu dot iespēju daļu no sava ikgadējā emisiju sadales apjoma atlikt rezervē un aizņemt. Tām būtu jānodrošina šādu pārskaitījumu pārredzamība, un tie būtu jāveic abām pusēm parocīgā veidā, tostarp izmantojot izsoles vai tirgus starpniekus, kas darbotos kā aģenti, vai divpusējus nolīgumus. Jebkurš šāds pārskaitījums var notikt siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas projekta vai programmas rezultātā, ko īsteno dalībvalstī, kura pārdod, un ko finansē saņēmēja dalībvalsts. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja veicināt publiskā un privātā sektora partnerību izveidi saistībā ar projektiem, uz kuriem attiecas Direktīvas 2003/87/EK 24.a panta 1. punkts.
- (21) Būtu jāizveido jauna, vienreizēja elastības iespēja, lai palīdzētu mērķrādītājus sasniegt tām dalībvalstīm, kuru valsts līmeņa samazināšanas mērķrādītāji krietni pārsniedz Savienības vidējo mērķrādītāju un šo valstu izmaksefektīvas samazināšanas potenciālu, un tām dalībvalstīm, kas 2013. gadā rūpnieciskajām iekārtām bez maksas neiedalīja nekādas ES ETS kvotas. Lai saglabātu ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2015/1814⁽⁴⁾ noteikto mērķi attiecībā uz tirgus stabilitātes rezervi, proti, novērst piedāvājuma un pieprasījuma strukturālo nelīdzsvarotību ES ETS, nosakot kopējo attiecīgajā gadā apgrozībā esošo ES ETS kvotu skaitu, ES ETS kvotas, kas ņemtas vērā vienreizējās elastības iespējas nolūkā, būtu jāuzskata par apgrozībā esošām ES ETS kvotām. Veicot pirmo pārskatīšanu saskaņā ar minēto lēmumu, Komisijai būtu jāapsver, vai arī turpmāk saglabāt šādu apgrozībā esošu ES ETS kvotu uzskaiti.

(1) Komisijas Lēmums 2013/162/ES (2013. gada 26. marts) par dalībvalstu ikgadējo emisiju sadales apjomu noteikšanu laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK (OV L 90, 28.3.2013., 106. lpp.).

(2) Komisijas Īstenošanas lēmums 2013/634/ES (2013. gada 31. oktobris) par dalībvalstu ikgadējo emisiju sadales apjomu korekcijām laikposmam no 2013. līdz 2020. gadam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK (OV L 292, 1.11.2013., 19. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2015/1814 (2015. gada 6. oktobris) par Savienības siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas tirgus stabilitātes rezerves izveidi un darbību un ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK (OV L 264, 9.10.2015., 1. lpp.).

- (22) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/841 ⁽¹⁾ ir paredzēti noteikumi par to, kā ir jāuzskaita siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaiste saistībā ar zemes izmantošanu, zemes izmantošanas maiņu un mežsaimniecību ("ZIZIMM"). Darbības, kuras ietilpst minētās regulas darbības jomā, nebūtu jāaptver ar šo regulu. Tomēr, lai gan šīs regulas vides aizsardzības rezultātu, proti, panāktos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma līmeņus, ietekmē tas, ka tiek ņemts vērā daudzums, kas nepārsniedz kopējo neto piesaistes un kopējo neto emisiju summu no apmežotas zemes, atmežotas zemes, apsaimniekotas aramzemes, apsaimniekotiem zālājiem un noteiktos gadījumos no apsaimniekotas meža zemes, kā arī, ja tas ir obligāti saskaņā ar Regulu (ES) 2018/841, apsaimniekotiem mitrājiem, kā definēts minētajā Regulā, kā vēl viena papildu iespēja, ko dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu izmantot savu saistību izpildei, šajā Regulā būtu jāiekļauj ZIZIMM elastības iespēja, kurā iekļautas ne vairāk kā 280 milj. tonnas minētās piesaistes izteiktu CO₂ ekvivalentos, ko sadala starp dalībvalstīm. Minētajā kopējā summā un tās sadalījumā starp dalībvalstīm būtu jāņem vērā lauksaimniecības un zemes izmantošanas nozares zemāku klimata pārmaiņu mazināšanas potenciālu un minētās nozares atbilstīgo ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu mazināšanā un sekvestrēšanā. Bez tam ikgadējā emisiju sadales apjoma brīvprātīgai dzēšanai saskaņā ar šo regulu vajadzētu dot iespēju šo daudzumu ņemt vērā, novērtējot dalībvalsts atbilstību Regulas (ES) 2018/841 prasībām.
- (23) 2016. gada 30. novembrī Komisija iesniedza priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Enerģētikas savienības pārvaldību ("priekšlikums par pārvaldību"), kurā dalībvalstīm izvirzīta prasība sagatavot integrētus valstu enerģētikas un klimata plānus saistībā ar stratēģisko enerģētikas un klimata politikas plānošanu, aptverot visas piecas Enerģētikas savienības dimensijas. Saskaņā ar priekšlikumu par pārvaldību valstu plāniem, kas aptver laika posmu no 2021. līdz 2030. gadam, ir svarīga nozīme, dalībvalstīm plānojot savu atbilstību šīs regulas un Regulas (ES) 2018/841 prasībām. Šajā nolūkā dalībvalstīm ir jāizklāsta politika un pasākumi, ar ko izpildītu šajā regulā un Regulā (ES) 2018/841 paredzētos pienākumus, ar skatījumu uz ilgtermiņa mērķi panākt līdzsvaru starp siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaisti saskaņā ar Parīzes nolīgumu. Minētajos plānos ir jāizklāsta arī izvirzīto mērķu sasniegšanai plānotās politikas un pasākumu ietekmes novērtējums. Saskaņā ar priekšlikumu par pārvaldību Komisijai savos ieteikumos par valstu plānu projektiem būtu jāspēj norādīt uz mērķu vērienīguma un politikas un pasākumu turpmākas īstenošanas piemērotību. Izstrādājot minētos plānus, būtu jāņem vērā iespēja izmantot ZIZIMM elastības iespēju, lai izpildītu šīs regulas prasības.
- (24) Eiropas Vides aģentūras mērķis ir atbalstīt ilgtspējīgu attīstību un palīdzēt sasniegt ievērojamu un izmērāmu vides uzlabošanu, sniedzot politikas veidotājiem, publiskajām iestādēm un sabiedrībai savlaicīgu, mērķtiecīgu, būtisku un ticamu informāciju. Eiropas Vides aģentūrai vajadzētu pienācīgi palīdzēt Komisijai saskaņā ar aģentūras gada darba programmu.
- (25) Ja tiek jebkādā veidā pielāgots Direktīvas 2003/87/EK 11., 24., 24.a un 27. pantā noteiktais tvērums, tad attiecīgi būtu jāpielāgo šīs regulas aptverto siltumnīcefekta gāzu emisiju maksimālais apjoms. Līdz ar to, ja dalībvalstis savās saistībās saskaņā ar šo regulu ietver papildu siltumnīcefekta gāzu emisijas no iekārtām, ko iepriekš aptvēra Direktīva 2003/87/EK, tad attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāīsteno papildu politika un pasākumi šīs regulas aptvertajos sektoros, lai minētās siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinātu.
- (26) Atzīstot iepriekšējos centienus, kurus kopš 2013. gada īsteno tās dalībvalstis, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2013. gadā bija zem Savienības vidējā rādītāja, ir lietderīgi izveidot ierobežotu, īpašam nolūkam paredzētu drošības rezervi, kas atbilstu līdz 105 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalentos, vienlaikus saglabājot šīs regulas vides integritāti, kā arī stimulus to dalībvalstu darbībām, kas pārsniedz minimālos šajā regulā paredzētos devumus. Šāda drošības rezervei būtu jākalpo to dalībvalstu labumam, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2013. gadā bija zem Savienības vidējā rādītāja, kuru siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms saglabājās zem ikgadējiem emisiju sadales apjomiem laika posmam no 2013. līdz 2020. gadam, un kurām ir problēmas sasniegt savu 2030. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju mērķrādītāju, neskatoties uz to, ka tās izmanto citas šajā regulā paredzētās elastības iespējas. Šāda apjoma drošības rezerve segtu ievērojamu daļu no kopējā deficīta, kas prognozēts dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas izmantot šo rezervi 2021.–2030. gada periodā bez papildu politikas pasākumu ieviešanas, vienlaikus saglabājot stimulus

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laika posmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

papildu rīcībai. Šai drošības rezervei minētajām dalībvalstīm vajadzētu būt pieejamai 2032. gadā, ievērojot zināmus nosacījumus un ar noteikumu, ka tās izmantošana netraucēs sasniegt Savienības mērķrādītāju, proti, līdz 2030. gadam panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu par 30 % tajos sektoros, uz kuriem attiecas šī regula.

- (27) Lai atspoguļotu attīstību, kas veikta ar Regulu (ES) 2018/841, kā arī lai nodrošinātu pareizu uzskaiti saskaņā ar šo regulu – pienācīgu uzskaiti, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu par to, lai atļautu izmantot zemes uzskaites kategorijas “apsaimniekota meža zeme” un “apsaimniekoti mitrāji” kā ZIZIMM elastības iespējas, un par darījumu uzskaiti, kas veikti saskaņā ar šo regulu, tostarp elastības iespēju izmantošanas, atbilstības pārbauzu piemērošanas un rezerves precīzas funkcionēšanas, uzskaiti, ko veic reģistrā, kas izveidots, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 10. pantu (“Savienības reģistrs”). Informācijai par uzskaiti saskaņā ar šo regulu vajadzētu būt publiski pieejamai. Vajadzīgie darījumu uzskaites noteikumi būtu jāietver vienotā instrumentā, kur apkopoti uzskaites noteikumi saskaņā ar, Regulu (ES) Nr. 525/2013, Regulu (ES) 2018/841, šo regulu un Direktīvu 2003/87/EK. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (28) Lai noskaidrotu, kā šī regula darbojas kopumā, to vajadzētu pārskatīt 2024. gadā un pēc tam reizi piecos gados, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību noteikt stingrāku Savienības politiku un pasākumus. Pārskatīšanā cita starpā būtu jāņem vērā mainīgie valstu apstākļi un jāizmanto 2018. gada UNFCCC veicinošā dialoga (“Talanoa dialogs”) un saskaņā ar Parīzes nolīgumu veiktās globālās izsvēršanas rezultāti. Veicot minēto pārskatīšanu, būtu jāapsver arī līdzsvars starp ikgadējās emisiju sadales apjoma piedāvājumu un pieprasījumu, lai nodrošinātu šajā regulā noteikto pienākumu adekvātumu. Turklāt savos regulārajos ziņojumos, ko sniedz saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013, Komisijai līdz 2019. gada 31. oktobrim būtu jāizvērtē arī Talanoa dialoga iznākums. Pārskatam par laikposmu pēc 2030. gada vajadzētu būt pieskaņotam ilgtermiņa mērķiem un saskaņā ar Parīzes nolīgumu pieņemtajām saistībām, un šajā nolūkā tam vajadzētu rādīt laika gaitā panākto progresu.
- (29) Lai nodrošinātu, ka tiek efektīvi, pārredzami un izmaksefektīvi paziņoti un verificēti gan dati par siltumnīcefekta gāzu emisijām, gan cita informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu virzību saistībā ar dalībvalstīm ikgadējo emisiju sadales apjomu, prasības par ikgadējo ziņošanu un izvērtēšanu saskaņā ar šo regulu būtu jāintegrē attiecīgajos pantos Regulā (ES) Nr. 525/2013. Ar minēto regulu būtu jānodrošina arī tas, ka dalībvalstu progress siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā joprojām tiks izvērtēts reizi gadā, ņemot vērā Savienības politikas un pasākumu attīstību un informāciju no dalībvalstīm. Reizi divos gados izvērtēšanā vajadzētu iekļaut prognozes par Savienības virzību uz emisiju samazināšanas mērķrādītāju izpildi un par dalībvalstu virzību uz savu pienākumu izpildi. Savukārt atskaitījumu piemērošanu vajadzētu apsvērt tikai ik pēc pieciem gadiem, lai varētu ņemt vērā potenciālo devumu no apmežotas zemes, atmežotas zemes, apsaimniekotas aramzemes un apsaimniekotiem zālājiem saskaņā ar Regulu (ES) 2018/841. Tas neskar Komisijas pienākumu nodrošināt, ka dalībvalstis pilda savus pienākumus, kas izriet no šīs regulas, vai Komisijas pilnvaras šādā sakarā uzsākt pienākumu neizpildes procedūru.
- (30) Regula (ES) Nr. 525/2013 būtu attiecīgi jāgroza.
- (31) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, jo īpaši mērķi noteikt dalībvalstu pienākumus attiecībā uz to minimālajiem devumiem 2021.–2030. gada periodā, lai izpildītu Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāju un veicinātu Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(32) Šī regula neskar stingrākus valsts mērķus,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka pienākumus dalībvalstīm attiecībā uz to minimālajiem devumiem 2021.–2030. gada periodā, lai sasniegtu Savienības mērķrādītāju – līdz 2030. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 30 %, salīdzinot ar 2005. gada līmeni, sektoros, uz kuriem attiecas šīs regulas 2. pants, un sniedz ieguldījumu Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā. Šajā regulā ir izklāstīti arī noteikumi par to, kā nosaka ikgadējos emisiju sadales apjomus un kā izvērtē dalībvalstu virzību uz to minimālo devumu izpildi.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro siltumnīcefekta gāzu emisijām no IPCC avota kategorijām “enerģētika”, “rūpnieciskie procesi un produktu izmantošana”, “lauksaimniecība” un “atkritumi”, kas noteiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013, izņemot siltumnīcefekta gāzu emisijas no Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā uzskaitītajām darbībām.
2. Neskarot šīs regulas 7. pantu un 9. panta 2. punktu, šo regulu nepiemēro siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaistei, ko aptver Regula (ES) 2018/841.
3. Šīs regulas kontekstā CO₂ emisijas no IPCC avota kategorijas “1.A.3.A civilā aviācija” uzskata par vienādām ar nulli.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “siltumnīcefekta gāzu emisijas” ir CO₂ ekvivalentu tonnās izteiktas oglekļa dioksīda (CO₂), metāna (CH₄), slāpekļa oksīda (N₂O), fluorogļūdeņražu (HFC), perfluorogļūdeņražu (PFC), slāpekļa trifluorīda (NF₃) un sēra heksafluorīda (SF₆) emisijas, kas noteiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013 un ietilpst šīs regulas darbības jomā;
- 2) “ikgadējais emisiju sadales apjoms” ir maksimālās pieļaujamās siltumnīcefekta gāzu emisijas katrā gadā no 2021. līdz 2030. gadam, kas noteiktas saskaņā ar 4. panta 3. punktu un 10. pantu;
- 3) “ES ETS kvota” ir “kvota”, kā tā definēta Direktīvas 2003/87/EK 3. panta a) punktā.

4. pants

Ikgadējie emisiju līmeņi 2021.–2030. gada periodā

1. Katra dalībvalsts savas siltumnīcefekta gāzu emisijas 2030. gadā ierobežo par vismaz to procentuālo apjomu, kas attiecīgajai dalībvalstij norādīts I pielikumā, salīdzinājumā ar savām 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisijām, kuras ir noteiktas saskaņā ar šā panta 3. punktu.
2. Ievērojot šīs regulas 5., 6. un 7. pantā paredzētās elastības iespējas un ievērojot pielāgojumus saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punktu, un ņemot vērā jebkādas atskaitījumus, kam par iemeslu ir Lēmuma Nr. 406/2009/EK 7. panta piemērošana, katra dalībvalsts nodrošina, ka tās siltumnīcefekta gāzu emisijas ik gadu laikposmā no 2021. līdz 2029. gadam nepārsniedz ierobežojumu, kas noteikts lineārā trajektorijā, kuras izejas punkts ir 2016., 2017. un 2018. gada vidējais siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms, kas noteikts, ievērojot šā panta 3. punktu, bet beigu punkts – šīs regulas I pielikumā attiecīgajai dalībvalstij 2030. gadā noteiktais ierobežojums. Dalībvalsts lineārās trajektorijas izejas punkts ir vai nu piecās divpadsmitajās daļās no laika perioda starp 2019. un 2020. gadu vai 2020. gadā – atkarībā no tā, kurš no abiem attiecīgajai dalībvalstij aprēķina rezultātā dod mazāku sadales apjomu.
3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem CO₂ ekvivalenta tonnās nosaka ikgadējos emisiju sadales apjomus 2021.–2030. gada periodam, kā minēts šā panta 1. un 2. punktā. Minēto īstenošanas aktu nolūkā Komisija visaptveroši izskata jaunākos valstu pārskatu datus par 2005. gadu un 2016.–2018. gadu, kurus dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. pantu.

Minētajos īstenošanas aktos norāda katras dalībvalsts 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju vērtību, kas ir izmantota, lai noteiktu 1. un 2. punktā precizētos ikgadējos emisiju sadales apjomus.

4. Minētajos īstenošanas aktos, pamatojoties uz procentuālajiem apjomiem, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar 6. panta 3. punktu, norāda arī kopējos daudzumus, ko 2021.–2030. gada periodā varētu ņemt vērā, konstatējot dalībvalsts atbilstību saskaņā ar 9. pantu. Ja visu dalībvalstu kopējo daudzumu summa pārsniedz kopējo daudzumu – 100 miljonus –, tad katrai dalībvalstij paredzēto kopējo daudzumu proporcionāli samazina tā, lai kopējais daudzums netiktu pārsniegts.

5. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. pantā minēto pārbaudes procedūru.

5. pants

Elastība, kuru sniedz aizņemšanās, atlikšana rezervē un pārskaitīšana

1. Attiecībā uz 2021. līdz 2025. gadu, dalībvalsts var aizņemties tādu daudzumu, kas nepārsniedz 10 % no tās nākamajam gadam paredzētā ikgadējā emisiju sadales apjoma.

2. Attiecībā uz 2026. līdz 2029. gadu, dalībvalsts var aizņemties tādu daudzumu, kas nepārsniedz 5 % no tās nākamajam gadam paredzētā ikgadējā emisiju sadales apjoma.

3. Dalībvalsts, kuras siltumnīcefekta gāzu emisijas konkrētajā gadā ir mazākas par tās ikgadējo emisiju sadales apjomu attiecīgajam gadam, ņemot vērā elastības iespēju izmantošanu, ievērojot šo pantu un 6. pantu, var:

a) attiecībā uz 2021. gadu – šo ikgadējā emisiju sadales apjoma pārpalikumu atlikt rezervē uz nākamajiem gadiem līdz 2030. gadam; un

b) attiecībā uz 2022.–2029. gadu – šo ikgadējā emisiju sadales apjoma pārpalikumu līdz 30 % no līdz tam gadam ikgadējā emisiju sadales apjoma atlikt rezervē uz nākamajiem gadiem līdz 2030. gadam.

4. Attiecībā uz 2021.–2025. gadu dalībvalsts līdz 5 % no sava attiecīgā gada ikgadējā emisiju sadales apjoma var pārskaitīt citām dalībvalstīm un attiecībā uz 2026.–2030. gadu – līdz 10 %. Saņēmēja dalībvalsts minēto daudzumu var izmantot atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu vai nu attiecīgajā gadā, vai nākamajos gados līdz 2030. gadam.

5. Dalībvalsts, kuras pārbaudītās siltumnīcefekta gāzu emisijas konkrētajā gadā ir zemākas par tās ikgadējo emisiju sadales apjomu attiecīgajam gadam, ņemot vērā elastības iespēju izmantošanu saskaņā ar šā panta 1.–4. punktu un 6. pantu, var šo ikgadējā emisiju sadales apjoma pārpalikumu pārskaitīt citām dalībvalstīm. Saņēmēja dalībvalsts minēto daudzumu var izmantot atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu vai nu attiecīgajā gadā, vai nākamajos gados līdz 2030. gadam.

6. Ieņēmumus, kuri iegūti no ikgadējo emisiju sadales apjomu pārskaitījumiem, ievērojot 4. un 5. punktu, dalībvalstis var izmantot, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar klimata pārmaiņām Savienībā vai trešās valstīs. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkuru pasākumu, kas veikts saskaņā ar šo punktu.

7. Jebkurš emisiju sadales apjoma pārskaitījums, ievērojot 4. un 5. punktu var notikt siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas projekta vai programmas rezultātā, ko īsteno dalībvalstī, kura pārdod, un ko apmaksā saņēmēja dalībvalsts, ar nosacījumu, ka netiek pieļauta dubulta uzskaitē un tiek nodrošināta izsekojamība.

8. Dalībvalstis atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu bez jebkādiem kvantitatīviem ierobežojumiem var izmantot saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24.a panta 1. punktu piešķirtos kredītus no projektiem, ar nosacījumu, ka netiek pieļauta dubultā uzskaitē.

6. pants

Atsevišķām dalībvalstīm paredzēta elastības iespēja pēc ES ETS kvotu daudzuma samazināšanas

1. Šīs regulas II pielikumā uzskaitītās dalībvalstis var ierobežotā apjomā anulēt ne vairāk kā 100 miljonu ES ETS kvotu, ko kopā ņem vērā atbilstības nolūkā saskaņā ar šo regulu. Šāda anulēšana tiek veikta no attiecīgās dalībvalsts izsolāmo kvotu apjomiem saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10. pantu.

2. ES ETS kvotas, kas ņemtas vērā saskaņā ar šā panta 1. punktu, uzskata par ES ETS apgrozībā esošām kvotām Lēmuma (ES) 2015/1814 1. panta 4. punkta kontekstā.

Veicot pirmo pārskatīšanu saskaņā ar minēto lēmuma 3. pantu, Komisija apsver, vai arī turpmāk saglabāt šā punkta pirmajā daļā noteikto pieeju.

3. Dalībvalstis, kas uzskaitītas II pielikumā, līdz 2019. gada 31. decembrim informē Komisiju, ja tās atbilstības nolūkā saskaņā ar 9. pantu nodomājušas izmantot iespēju ierobežotā apmērā anulēt šā panta 1. punktā minētās ES ETS kvotas, nepārsniedzot II pielikumā katrai attiecīgajai dalībvalstij katram gadam 2021.–2030. gada periodā noteikto procentuālo apjomu.

Dalībvalstis, kas uzskaitītas II pielikumā, var nolemt paziņotos procentuālos apjomus pārskatīt un samazināt vienu reizi 2024. un vienu reizi 2027. gadā. Tādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts par to paziņo Komisijai attiecīgi līdz 2024. gada 31. decembrim vai 2027. gada 31. decembrim.

4. Pēc dalībvalsts pieprasījuma saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 20. panta 1. punktu ieceltais centrālais administrators ("centrālais administrators") attiecīgās dalībvalsts atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu ņem vērā apjomu, kas nepārsniedz kopējo daudzumu, ko nosaka, ievērojot šīs regulas 4. panta 4. punktu. Vienu desmito daļu no ES ETS kvotu kopējā daudzuma, ko nosaka, ievērojot šīs regulas 4. panta 4. punktu, saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 12. panta 4. punktu anulē minētajai dalībvalstij par katru gadu laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam.

5. Ja dalībvalsts saskaņā ar šā panta 3. punktu ir paziņojusi Komisijai par savu lēmumu pārskatīt un samazināt iepriekš paziņotos procentuālos apjomus, attiecīgajai dalībvalstij par katru gadu laikposmā attiecīgi no 2026. gada līdz 2030. gadam vai no 2028. gada līdz 2030. gadam anulē attiecīgi mazāku ES ETS kvotu daudzumu.

7. pants

Neto piesaistes no ZIZIMM papildu izmantošanas, nepārsniedzot 280 miljonus

1. Ja dalībvalsts siltumnīcefekta gāzu emisijas pārsniedz tās konkrēta gada ikgadējo emisiju sadales apjomu, tostarp jebkādu saskaņā ar šīs regulas 5. panta 3. punktu rezervē atlikto ikgadējo emisiju sadales apjomu, tad attiecībā uz konkrēto gadu dalībvalsts atbilstības nolūkā saskaņā ar šīs regulas 9. pantu var ņemt vērā daudzumu, kas nepārsniedz kopējās neto piesaistes un kopējo neto emisiju summu visās Regulas (ES) 2018/841 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajās zemes uzskaites kategorijās "apmežota zeme", "atmežota zeme", "apsaimniekota aramzeme", "apsaimniekoti zālāji", un saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot šā panta 2. punktu, "apsaimniekota meža zeme" un "apsaimniekoti mitrāji", ar noteikumu, ka:

- a) kopējais daudzums, ko ņem vērā attiecīgajai dalībvalstij par visiem gadiem 2021.–2030. gada periodā, nepārsniedz šīs regulas III pielikumā attiecīgajai dalībvalstij noteiktās kopējās neto piesaistes maksimālo apjomu;
- b) šis daudzums ir daudzuma, ko attiecīgajai dalībvalstij piemēro saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 4. pantu, pārsniegums;
- c) dalībvalsts nav saņēmusi vairāk neto piesaistes saskaņā ar Regulu (ES) 2018/841 no citām dalībvalstīm, nekā tā ir pārskaitījusi;
- d) dalībvalsts ir izpildījusi Regulas (ES) 2018/841 prasības; un
- e) dalībvalsts ir iesniegusi aprakstu par saskaņā ar šo punktu pieejamās elastības iespējas iecerēto izmantošanu, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. panta 1. punkta otro daļu.

2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 13. pantu nolūkā grozīt šīs regulas III pielikuma nosaukumu attiecībā uz zemes uzskaites kategorijām, lai:

- a) ņemtu vērā zemes uzskaites kategorijas "apsaimniekota meža zeme" devumu, vienlaikus ievērojot šīs regulas III pielikumā minētās kopējās neto piesaistes maksimālo apjomu katrai dalībvalstij, ja ir pieņemti deleģētie akti, kuros nosaka meža references līmeņus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/841 8. panta 8. vai 9. punktu; un
- b) ņemtu vērā zemes uzskaites kategorijas "apsaimniekoti mitrāji" devumu, vienlaikus ievērojot šīs regulas III pielikumā minētās kopējās neto piesaistes maksimālo apjomu katrai dalībvalstij, ja visām dalībvalstīm ir noteikta prasība atskaitīties par šo kategoriju saskaņā ar Regulu (ES) 2018/841.

8. pants

Korektīvi pasākumi

1. Ja Komisija ikgadējā izvērtējumā, kas veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 525/2013 21. pantu, un ņemot vērā plānus izmantot šīs regulas 5., 6. un 7. pantā minētās elastības iespējas, konstatē, ka dalībvalsts virzība uz šīs regulas 4. pantā minēto pienākumu izpildi ir nepietiekama, tad minētā dalībvalsts trīs mēnešu laikā Komisijai iesniedz korektīvo rīcību plānu, kurā norāda:

a) papildu pasākumus, kurus dalībvalsts veiks, lai izpildītu savus šīs regulas 4. pantā minētos konkrētos pienākumus, proti, kādu valsts politiku un pasākumus un Savienības rīcību tā īstenos;

b) stingru šo pasākumu īstenošanas grafiku, kas ļaus novērtēt ikgadējo īstenošanas virzību.

2. Eiropas Vides aģentūra saskaņā ar savu gada darba programmu palīdz Komisijai novērtēt visus šādus korektīvo rīcību plānus.

3. Komisija var sniegt atzinumu par korektīvo rīcību plānu, kas iesniegti saskaņā ar 1. punktu, stingrību un tādā gadījumā to dara četru mēnešu laikā pēc minēto plānu saņemšanas. Attiecīgā dalībvalsts vislielākajā mērā ņem vērā Komisijas atzinumu un var attiecīgi pārskatīt savu korektīvo rīcību plānu.

9. pants

Atbilstības pārbaude

1. Ja 2027. un 2032. gadā konstatē, ka kādai dalībvalstij, ņemot vērā šā panta 2. punktu un 5., 6. un 7. pantā paredzēto elastības iespēju izmantošanu, pārbaudītās siltumnīcefekta gāzu emisijas ir pārsniegušas tās ikgadējo emisiju sadales apjomu jebkurā konkrētā perioda gadā, tad piemēro šādus pasākumus:

a) dalībvalsts nākamā gada siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomam papildus pieskaita CO₂ ekvivalentu tonnās izteiktu siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzumu, kas pareizināts ar koeficientu 1,08, atbilstīgi pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 12. pantu; un

b) dalībvalstij uz laiku aizliedz jebkādu daļu no sava ikgadējā emisiju sadales apjoma pārskaitīt citai dalībvalstij līdz brīdim, kad tā būs panākusi atbilstību 4. pantam.

Centrālais administrators īsteno pirmās daļas b) apakšpunktā minēto aizliegumu Savienības reģistrā.

2. Ja dalībvalsts Regulas (ES) 2018/841 4. pantā minētās siltumnīcefekta gāzu emisijas vai nu 2021.–2025. gada periodā, vai 2026.–2030. gada periodā ir pārsniegušas tās piesaisti, kā konstatēts saskaņā ar minētās regulas 12. pantu, centrālais administrators no attiecīgās dalībvalsts ikgadējiem emisiju sadales apjomiem atskaita tādu apjomu, kas atbilst CO₂ ekvivalentu tonnās izteiktam siltumnīcefekta gāzu emisiju pārsniegumam par attiecīgajiem gadiem.

10. pants

Pielāgojumi

1. Komisija pielāgo ikgadējos emisiju sadales apjomus katrai dalībvalstij saskaņā ar šīs regulas 4. pantu, lai atspoguļotu:

a) saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 11. pantu izdoto ES ETS kvotu skaita pielāgojumus, kuri veikti tāpēc, ka ir mainījies minētās direktīvas avotu tvērums saskaņā ar Komisijas lēmumiem, kas pieņemti, ievērojot minēto direktīvu, par valsts sadales plānu galīgo apstiprināšanu 2008.–2012. gada periodam;

b) saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 24. un 24.a pantu izdoto ES ETS kvotu vai kredītu skaita pielāgojumus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem dalībvalstī; un

c) to ES ETS kvotu skaita pielāgojumus, kas izdotas par siltumnīcefekta gāzu emisijām no iekārtām, kuras ir izslēgtas no ES ETS saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu, par to periodu, kurā tās ir izslēgtas.

2. IV pielikumā norādīto daudzumu pieskaita 2021. gada ikgadējam emisiju sadales apjomam katrai minētajā pielikumā norādītajai dalībvalstij.
3. Komisija publicē šādu pielāgojumu rezultātā iegūtos skaitļus.

11. pants

Drošības rezerve

1. Ņemot vērā 1. pantā minētā Savienības mērķa sasniegšanu, Savienības reģistrā nosaka drošības rezervi, kas atbilst līdz 105 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta. Drošības rezerve ir pieejama papildus 5., 6. un 7. pantā paredzētajām elastības iespējām.
2. Dalībvalsts var izmantot drošības rezervi ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:
 - a) tās IKP uz vienu iedzīvotāju 2013. gadā tirgus cenās, ko Eurostat publicējis 2016. gada aprīlī, nesasniedza Savienības vidējo rādītāju;
 - b) tās kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas 2013.–2020. gada periodam šīs regulas aptvertajos sektoros nepārsniedz kopējos tās ikgadējos emisiju sadales apjomus 2013.–2020. gada periodam; un
 - c) tās emisijas pārsniedz tās ikgadējos emisiju sadales apjomus 2026.–2030. gada periodā, lai gan tā:
 - i) ir izsmēlusi elastības iespējas, ievērojot 5. panta 2. un 3. punktu;
 - ii) cik vien iespējams, ir izmantojusi neto piesaisti saskaņā ar 7. pantu, pat ja minētais daudzums nesasniedz III pielikumā norādīto līmeni; un
 - iii) nav veikusi neto pārskaitījumus citām dalībvalstīm saskaņā ar 5. pantu.
3. Dalībvalsts, kas atbilst šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, saņem papildu daudzumu no drošības rezerves līdz pat tās iztrūkumam, un tas jāizmanto atbilstības nodrošināšanai saskaņā ar 9. pantu. Minētais daudzums nepārsniedz 20 % no tās kopējā pārsnieguma 2013.–2020. gada periodā.

Ja kopējais rezultātā iegūtais daudzums, kas jāsaņem visām tām dalībvalstīm, kuras izpilda šā panta 2. punktā izklāstītos nosacījumus, pārsniedz šā panta 1. punktā minēto ierobežojumu, attiecīgo daudzumu, kas būtu jāsaņem katrai no minētajām dalībvalstīm, proporcionāli samazina.

4. Visus apjomus, kas atlikuši drošības rezervē pēc sadalījuma saskaņā ar 3. punkta pirmo daļu, sadala starp minētajā daļā norādītajām dalībvalstīm proporcionāli to atlikušajam iztrūkumam, bet nepārsniedzot to. Katrai no minētajām dalībvalstīm attiecīgais daudzums var būt papildus minētajā daļā noteiktajam procentuālajam apjomam.
5. Pēc tam, kad ir pabeigta Regulas (ES) Nr. 525/2013 19. pantā minētā izskatīšana attiecībā uz 2020. gadu, Komisija par katru dalībvalsti, kas izpilda šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumus, publicē apjomus, kas atbilst 20 % no kopējā pārsnieguma 2013.–2020. gada periodā kā minēts šā panta 3. punkta pirmajā daļā.

12. pants

Reģistrs

1. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 13. pantu nolūkā papildināt šo regulu, lai nodrošinātu, ka Savienības reģistrā saskaņā ar šo regulu tiek veikta pareiza uzskaitē par:
 - a) ikgadējiem emisiju sadales apjomiem;
 - b) elastības iespējām, ko izmanto saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu;
 - c) atbilstības pārbaudēm saskaņā ar 9. pantu;
 - d) pielāgojumiem saskaņā ar 10. pantu; un
 - e) drošības rezervi saskaņā ar 11. pantu.

2. Centrālais administrators veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu Savienības reģistrā, kas izriet no šīs regulas un nepieciešamības gadījumā bloķē darījumus, lai nodrošinātu, ka nav pārkāpumu.
3. Informācija, kas minēta 1. punkta a)–e) apakšpunktā un 2. punktā, ir publiski pieejama.

13. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 12. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 9. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 2. punktā un 12. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 12. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

14. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Klimata pārmaiņu komiteja, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 525/2013. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

15. pants

Pārskatīšana

1. Šo regulu pastāvīgi pārskata, cita starpā ņemot vērā valsts apstākļu dinamiku, veidu, kādā visas ekonomikas nozares sniedz ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā, starptautiskās norises un centienus, kas veikti nolūkā sasniegt Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus.
2. Komisija sešu mēnešu laikā pēc katras globālās izsvēršanas, par kuru panākta vienošanās saskaņā ar Parīzes nolīguma 14. pantu, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas darbību, tostarp par emisiju sadales apjomu piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru, kā arī par to, kā šī regula sekmē Savienības kopējā 2030. gadam izvirzītā siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāja sasniegšanu un Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanu, jo īpaši par nepieciešamību izstrādāt papildu Savienības politiku un pasākumus, lai panāktu vajadzīgos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus Savienībā un tās dalībvalstīs, tostarp par satvaru laikposmam pēc 2030. gada un vajadzības gadījumā var sagatavot priekšlikumus.

Minētajos ziņojumos ņem vērā stratēģijas, kas sagatavotas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 4. pantu, lai sniegtu ieguldījumu Savienības ilgtermiņa stratēģijas formulēšanā.

16. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 525/2013

Regulu (ES) Nr. 525/2013 groza šādi:

1) regulas 7. panta 1. punktu groza šādi:

a) iekļauj šādu apakšpunktu:

“aa) no 2023. gada – to siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, kuras minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/842 (*) 2. pantā, par X-2 gadu, ievērojot UNFCCC ziņošanas prasības;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 156, 19.6.2018., 26. lpp.);”

b) punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis ik gadu savos ziņojumos informē Komisiju par jebkādu nodomu izmantot elastības iespējas, kas paredzētas Regulas (ES) 2018/842 5. panta 4. un 5. punktā un 7. pantā, kā arī par atbilstīgi minētās regulas 5. panta 6. punktam gūto ieņēmumu izlietojumu. Trīs mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemta šāda informācija no dalībvalstīm, Komisija dara informāciju pieejamu šīs regulas 26. pantā minētajai komitejai;”

2) regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā pievieno šādu punktu:

“ix) no 2023. gada – informāciju par valsts politiku un pasākumiem, ko īsteno, lai izpildītu pienākumus, kuri paredzēti Regulā (ES) 2018/842, un informāciju par citu plānoto valsts politiku un pasākumiem, kas iecerēti ar mērķi ierobežot siltumnīcefekta gāzu emisijas, pārsniedzot minētajā regulā noteiktās saistības;”

3) regulas 14. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“f) sākot no 2023. gada, kopējās siltumnīcefekta gāzu prognozes un atsevišķas aplēses par prognozētajām siltumnīcefekta gāzu emisijām no emisiju avotiem, uz kuriem attiecas Regula (ES) 2018/842 un Direktīva 2003/87/EK;”

4) regulas 21. panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“c) pienākumus, kas noteikti Regulas (ES) 2018/842 4. pantā. Izvērtēšanā ņem vērā Savienības politikas un pasākumu progresu un informāciju no dalībvalstīm. Reizi divos gados izvērtēšanā iekļauj arī prognozes par Savienības virzību uz tās Parīzes nolīgumam valsts noteikto devumu īstenošanu, ietverot Savienības saistības panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus visas ekonomikas mērogā, un prognozes par dalībvalstu virzību uz savu pienākumu izpildi saskaņā ar minēto regulu.”

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

A. TAJANI

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

L. PAVLOVA

I PIELIKUMS

DALĪBVALSTU SILTUMNĪCEFEKTA GĀZU EMISIJU SAMAZINĀJUMI SASKAŅĀ AR 4. PANTA 1. PUNKTU

	Dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumi 2030. gadā salīdzinājumā ar 2005. gada līmeni, ko nosaka saskaņā ar 4. panta 3. punktu
Beļģija	- 35 %
Bulgārija	- 0 %
Čehijas Republika	- 14 %
Dānija	- 39 %
Vācija	- 38 %
Igaunija	- 13 %
Īrija	- 30 %
Grieķija	- 16 %
Spānija	- 26 %
Francija	- 37 %
Horvātija	- 7 %
Itālija	- 33 %
Kipra	- 24 %
Latvija	- 6 %
Lietuva	- 9 %
Luksemburga	- 40 %
Ungārija	- 7 %
Malta	- 19 %
Nīderlande	- 36 %
Austrija	- 36 %
Polija	- 7 %
Portugāle	- 17 %
Rumānija	- 2 %
Slovēnija	- 15 %
Slovākija	- 12 %
Somija	- 39 %
Zviedrija	- 40 %
Apvienotā Karaliste	- 37 %

II PIELIKUMS

DALĪBVALSTIS, KAM ATBILSTĪBAS NOLŪKĀ SASKAŅĀ AR 6. PANTU VAR IEROBEŽOTĀ MĒRĀ TIKT ŅEMTAS VĒRĀ ANULĒTAS ES ETS KVOTAS

	Maksimālais procentuālais apjoms no 2005. gada siltumnīcefekta gāzu emisijām, ko nosaka saskaņā ar 4. panta 3. punktu
Beļģija	2 %
Dānija	2 %
Īrija	4 %
Luksemburga	4 %
Malta	2 %
Nīderlande	2 %
Austrija	2 %
Somija	2 %
Zviedrija	2 %

III PIELIKUMS

KOPĒJĀ NETO PIESAISTE NO APMEŽOTAS ZEMES, ATMEŽOTAS ZEMES, APSAIMNIEKOTAS ARAMZEMES UN APSAIMNIEKOTIEM ZĀLĀJIEM, KO DALĪBVALSTIS 2021.–2030. GADA PERIODĀ ATBILSTĪBAS NOLŪKĀ VAR ŅEMT VĒRĀ SASKAŅĀ AR 7. PANTA 1. PUNKTA A) APAKŠPUNKTU

	Maksimālais apjoms, izteikts miljonos tonnu CO ₂ ekvivalenta
Beļģija	3,8
Bulgārija	4,1
Čehijas Republika	2,6
Dānija	14,6
Vācija	22,3
Igaunija	0,9
Īrija	26,8
Grieķija	6,7
Spānija	29,1
Francija	58,2
Horvātija	0,9
Itālija	11,5
Kipra	0,6
Latvija	3,1
Lietuva	6,5
Luksemburga	0,25
Ungārija	2,1
Malta	0,03
Nīderlande	13,4
Austrija	2,5
Polija	21,7
Portugāle	5,2
Rumānija	13,2
Slovēnija	1,3
Slovākija	1,2
Somija	4,5
Zviedrija	4,9
Apvienotā Karaliste	17,8
Maksimālais apjoms kopā:	280

IV PIELIKUMS

PIELĀGOJUMU DAUDZUMS SASKAŅĀ AR 10. PANTA 2. PUNKTU

	Tonnas CO ₂ ekvivalenta
Bulgārija	1 602 912
Čehijas Republika	4 440 079
Igaunija	145 944
Horvātija	1 148 708
Latvija	1 698 061
Lietuva	2 165 895
Ungārija	6 705 956
Malta	774 000
Polija	7 456 340
Portugāle	1 655 253
Rumānija	10 932 743
Slovēnija	178 809
Slovākija	2 160 210